

fra det københavnske Lokalportoomraade, idet bemærkes, at det ikke er muligt, saaledes som af Finanslovkommissionen foreslaaet, kun at udskille Dele af bemeldte Postdistrikter.

Da der er Mulighed for, at det af administrative Hensyn vil kunne blive nødvendigt i de større Provinsbyer at foretage en Deling af Lokaldistriktet ved Oprettelse af flere Postkontorer eller Postekspeditioner indenfor Bygrænsen, og da en saadan Foranstaltning ikke bør medføre nogen Indskrænkning af Lokalportoomraadet i den paagældende By, har man ment, at der bør gives Ministeren Bemyndigelse til i saadanne Tilfælde at træffe en lignende Ordning som den, der allerede nu er indført for København—Frederiksbjergs Vedkommende. Hertil sigter Forslaget under 1. i § 1.

Medens den indenrigske Postbesørgelse af Aviser for adskillige Landes Vedkommende ikke væsentlig, bortset fra Portospørgsmaalet, adskiller sig fra Postbesørgelsen af andre Tryksagsforsendelser, er det i Danmark anvendte System for Avispostbesørgelsen af en saadan Art, at Postvæsenets Forretninger nærmest maa henføres til Begrebet Kommissionsforretninger. Dette gælder i ganske særlig Grad Postabonnementet, idet Postvæsenet staar som eneste Mellemlid mellem vedkommende Blad og de paagældende Abonnenter, saaledes at Bladudgiveren kan betragte Posthuset paa Udgivelsesstedet som Aftager af det samlede Antal Eksemplarer af Bladet, der forsendes gennem Postvæsenet. Bemeldte Posthus paahviler det saaledes i Forbindelse med de øvrige i Postudvekslingen deltagende Posthuse ikke alene at befordre og udlevere de modtagne Aviser, men tillige som Regel at indpakke og adressere dem, ligesom hele Forretningsførelsen for det enkelte Blad, hvad dets Forhold overfor Postabonnenterne angaar, paahviler Postvæsenet.

Et saadant System frembyder saavel for Bladudgiverne som for Abonnenterne de størst mulige Fordele, medens det paa den anden Side stiller betydelige Krav til Postvæsenet i Henseende til Arbejdskraft, Lokaler og Regnskabsmateriale. En Ordning, i Lighed med flere andre Landes, hvorved man indskrænkede Postvæsenets Virksomhed ved Avisbesørgelsen til egentlige Postforretninger, vilde ganske vist i

høj Grad simplificere Arbejdet for Posthusene paa Udgivelsesstederne og medføre betydelige finansielle Fordele for Postvæsenet, men samtidig vilde en saadan Ordning paaføre Udgiverne og dermed Abonnenterne Ulemper og forøgede Udgifter. Man har derfor heller ikke ved nærværende Lovforslag stillet Forslag om saadanne Forandringer i Systemet, der kunde betragtes som selv en nok saa ringe Tilbagegang paa Avisbesørgelsens Omraade, men har tværtimod ment at burde være lydhør overfor Anmodninger fra Publikum om Iværksættelse af Foranstaltninger, hvis Ønskelighed har kunnet begrundes med de med Udviklingen ændrede Forhold, f. Eks. Forhøjelse af det for Aviser gældende Vægtmaksimum, Indførelse af Maanedsabonnement for visse Blade, obligatorisk Udskrivning og Udsendelse af Avisregninger m. v. Ligeledes maa det paa Grund af Udviklingen anses for højst ønskeligt til Opretholdelsen af en hurtig og sikker Postbesørgelse at gaa til direkte Pakning af københavnske Aviser til samtlige Jernbanebrevsamlingssteder, til hvilken Foranstaltnings Gennemførelse der paa Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1912—13 søges bevilget Midler til en betydelig Forøgelse af Avispostkontorets Personale.

Selv om man paa Grund af Avisbesørgelsens kulturelle Betydning vil se bort fra, at en Imødekommen af de stigende Fordringer maa medføre et endnu større Misforhold, i Postvæsenets Disfavn, mellem Udgifterne ved og Betalingen for Avisbesørgelsen, end Tilfældet er i Forvejen, og dermed vige tilbage for Tanken om en almindelig Forhøjelse af Avisporto, maa det imidlertid erkendes, at det har den allerstørste Betydning saavel for Postvæsenet som for Bladudgiverne og Publikum, at den Betaling, der skal erlægges for Udførelsen af denne betydningsfulde Gren af Postforretningerne, der har naaet en saadan Udvikling, at Antallet af de gennem Postvæsenet sendte Avisnumre i de sidste 25 Aar er steget fra ca. 40 $\frac{1}{2}$ Million til ca. 144 Millioner aarlig, fordeles efter saa retfærdige Principper som muligt, saaledes at Størrelsen af de forskellige Dele af Portoen kommer til at rette sig efter Størrelsen af det Arbejde, der skal præsteres af Postvæsenet. Disse Betingelser opfyldte de nu gældende Avisportobestemmelser imidlertid ikke, idet Princippet for deres Fast-